

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Օտարի սերը

Մի՛ հավատար, իմ հայրենիք, դու օտարի ներբողին.
Վարդ մի՛ ձոնիք օտար սրտի զեղումներին սիրաշունչ...
Ով օրոցքից չէ՛ աղոթել քո սուրբ անվան, սուրբ հողին,
Ով չէ՛ ապրել քո դարավոր անլուր մորմոքն ու մրմունջ
Դու օտա՛ր ես նրբա հոգուն... Եվ միշտ օտա՛ր կմնաս.
Շուտանցուկ է սերն օտարի, որպես պատրանք ու երագ...

Հերի՛ք, որքան, հեզ հայրենի՛ք, կյանքիդ հավերժ պայքարում
Հավերժ հուսով դու անսացիր օտար ձայնին հուսատու...
Դու անօ՛գ ես. դու տեր չունես... Այս դժնաշունչ աշխարհում.
Ա՛խ. հայրենի՛ք, կյանքիդ տերը միայն դու ես, միայն դո՛ւ...

Կիսովոդսկ